अललाभवन्त् plätschernd.
अलस träge, matt.
अलात *n.* Feuerbrand.
अलाबु (*auch* °**बू**) *f.* Flaschengurke; *m. n.* die Frucht ders. *u.* ein Gefäfs daraus (*zum Schröpfen*).
अलाभ *m.* Nichterlangung, Verlust.
अलि *m.* Biene; °**कुल** *n.* Bienenschwarm.
अलिङ्ग ohne Abzeichen; geschlechtslos (*g.*).
अलिन् *m.*, °**नी** *f.* Biene.
अलिन्द *m.* Terrasse.
अलीक widerwärtig, falsch; *n.* Widerwärtigkeit, Unwahrheit, Falschheit.
अलीकपण्डित afterweise, pedantisch.
अलीकसुप्त *n.* verstellter Schlaf.
अलून unverletzt, ungepflückt.
अलेपक unbefleckt, rein.
अलोभ ohne Begierde; *m.* Begierdenlosigkeit.
अलोमक *u.* **अलोमक**, *f.* °**मका** *u.* °**मिका** unbehaart.
अलौकिक, *f.* **ई** im gewöhnlichen Leben nicht vorkommend, aufserordentlich.
अल्ग *m. Du.* die Leisten, Weichen.
अल्प klein, gering; *m.* ein Weniges, *n. adv.* ein wenig. **अल्पिन** *u.* ***अल्पात्** leicht, schnell.
अल्पक *dass.*, °**कम्** *adv.* ein wenig.
अल्पकार्य unbedeutend.
अल्पकालत्व *n.* kurze Frist.
अल्पज्ञ wenig wissend. *Abstr.* °**त्व** *n.*
अल्पता *f.*, °**त्व** *n.* Kleinheit, Geringheit.
अल्पतेजस् von wenig Feuer *o.* Energie.
अल्पधी von geringer Einsicht.
अल्पपायिन् schlecht saugend (*Blutegel*).
अल्पपुण्य dessen gute Werke gering sind, unselig.
अल्पबुद्ध wenig —, eben erst erwacht.*
अल्पभाग्य unglücklich. *Abstr.* °**त्व** *n.*
अल्पभुजान्तर schmalbrüstig.
अल्पशेष wovon wenig übrig ist.
अल्पाङ्ग klein von Körper. *Abstr.* °**त्व** *n.*
अल्पावशिष्ट wenig übrig geblieben. *Abstr.* °**त्व** *n.*
अव्, **अवति** fördern, erregen, laben, sättigen, schützen, behüten, gern haben. **उप** zustimmen, zurufen. **प्र** = *simpl.*
1. **अव** ab, herab (*oft* °— *bei Verb. u. Subst.*), *Praep. mit Abl.* von herab (*selten*).
2. **अव** *m.* Gunst, Huld.
अवकर *m.* Kehricht.
अवकर्त *m.* ein abgeschnittenes Stück.
अवकर्तन *n.* das Abschneiden.
अवकाश *m.* Platz, Stätte, Gelegenheit.
अवकाशद beherbergend; *m.* Hehler.
अवक्षेप *m.* Verspottung, Hohn.
अवक्षेपण *n.* das Hinabwerfen; = *vor.*
अवखाद *m.* Aufzehrung *o.* Aufzehrer.
अवगम *m.*, °**न** *n.* Verständnis.
अवगाढ *s.* **गाह्**.
अवगाह *m.*, °**न** *n.* das Untertauchen, Bad.
अवगुण्ठन *n.* Verhüllung, Schleier. °**वन्त्** *u.* **कृतावगुण्ठन** verschleiert.
अवग्रह *m.* Hemmung, Beeinträchtigung; Trennung der Wortelemente, Pause (*g.*).
अवचन sprachlos, stumm.
अवचनीय nicht zu sagen.
अवचय *u.* °**चाय** *m.* das Abpflücken, Lesen.
अवचारण *n.* die Anwendung; °**णीय** sich auf die A. beziehend.
अवच्छेद *m.* Abschnitt.
अवज्ञा *f.*, °**न** *n.* Missachtung.
अवट *m.* Grube.
अवत *m.* Brunnen.
अवतंस *u.* °**क** *m. n.* Kranz, Diadem.
अवतंसनीय zum Kranze zu flechten.*
अवतंसय्, °**यति** zum Kranze flechten.*
अवतंसिनी *f.* Kranzträgerin (mit einem K. Geschmückte).*
अवतरण *n.* das Hinabsteigen *o.* -fahren.
अवतार *m.* das Herabsteigen (*bes. der Götter auf die Erde*).
अवदात rein (*auch übertr.*), weifs, klar.
अवदान *n.* Heldenthat.
अवदार *m.* Durchbruch. °**ण** zerreifsend; *n.* das Zerreifsen.
अवदावद unbestritten.
अवद्य tadelnswert; *n.* Fehler, Schande.
अवधान *n.* Aufmerksamkeit.
अवधारण *n.* Vergewisserung, Bestimmung, Beschränkung, Bejahung.